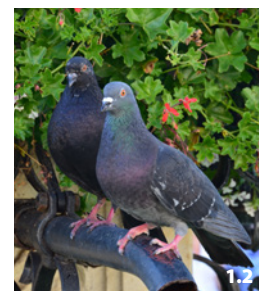

zielone
śródmieście

www.visitCieszyn.com

01. Rynek (1.1) - wbrew pozorom - jest dobrym miejscem do obserwacji przedstawicieli dzikiej przyrody żyjących w miastach. Do najliczniejszych należą gołębie (1.2) nie bez przyczyny zwane miejskimi. Zwykle narzekamy na miejskie gołębie i ich odchody brudzące i niszczące budowle. Jednak to pięknie upierzone ptaki, potomkowie gołębi skalnych i zbiegłych z hodowli gołębi domowych. Do życia nie trzeba im wiele - trochę ziarna, byle parapet do złożenia jaj, co przy możliwości odbywania lęgów nawet 4-5 razy w ciągu roku sprawiło, że jest to najliczniejszy ptak żyjący w polskich miastach. Między gołębiami wyprzeć czasem można eleganckie, czarnopióre kawki (młode ptaki mają zaskakująco niebieskie tęczówki), a także niby wszędobylskie szaro-brązowe wróble, których liczebność w miastach spada. Jednak w ostatnich latach najbardziej zaskakującym skrzydlatym mieszkańcem centrum Cieszyna jest pustułka, należąca do sokołów, znajdująca miejsca do gniazdowania na dachach i w załomach budynków, a pokarm - w populacji miejskich gryzoni. Brązowo upierzone pustułki można czasem zobaczyć, jak trzepocząc skrzydłami zawisają w locie i wypatrują zdobyczy lub usłyszeć ich wysokie *kijkijkijkij*. Budynki stały się namiastką skał dla gniazdujących na nich jerzyków - ptaków doskonale latających i podobnych do jaskółek, ale z racji specyficznej budowy nóg niezdolnych do siedzenia np. na gałęzi lub na drutach. Na ptaki spogląda ze szczytu budynku dawnego hotelu *Pod Brunatnym Jeleniem* (1.3) jeleń z pięknym porożem oraz sowa z elewacji jednej z kamienic (do samodzielnego odszukania). Stojąca na środku Rynku fontanna z figurą św. Floriana (1.4) (1777 r., dłuta Wacława Donay'a) to miejsce, z którego dawniej mieszczanie czerпали wodę, dostarczaną wodociągiem z Małego Jaworowego - wzniesienia na południe od Rynku.

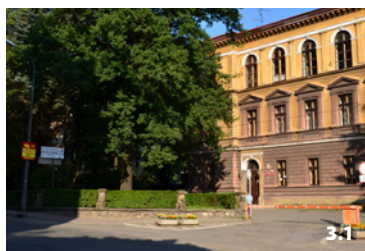
02. Odchodząc z południowo-wschodniego narożnika Rynku ul. Rejgera, obok Muzeum Śląska Cieszyńskiego mieszczącym się

zielone śródmieście

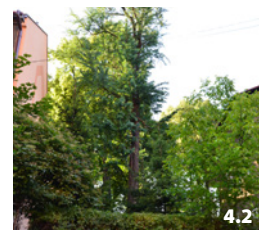
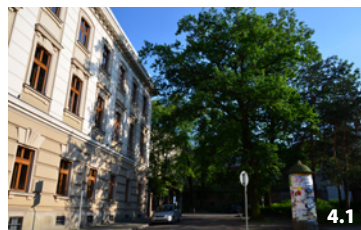

w dawnym pałacu hrabiego Jana Larischa, dochodzimy do parku Pokoju. Park to dawny ogród, powstały w miejscu zasypanej fosy, a na pozostałościach miejskich murów obronnych wzniesiony został wspomniany pałac (koniec XVIII w.). Nazwa parku wiąże się z tzw. pokojem cieszyńskim (1779 r.) kończącym wojnę pomiędzy Prusami i Austrią o sukcesję bawarską (zwaną *wojną kartoflaną*, gdyż walczące armie w taktce jej trwania wyjątkowo chętnie rekwirowały ziemniaki). Spośród parkowych drzew na uwagę zasługuje lipa szerokolistna (**2.1**) (obwód pnia 458 cm) rosnąca w lapidarium, w pobliżu pomnika cesarza Józefa II, jedna z największych cieszyńskich lip, pomnik przyrody. W pobliżu orkiestronu i pomnika założyciela cieszyńskiego muzeum ks. Leopolda Szersznika (**2.2**), rośnie lipa krymska z charakterystycznie zwisającymi gałęziami oraz efektywnie kwitnące krzewy magnolii Soulange'a odmiany Aleksandry (kwiaty z zewnątrz są różowawe i prążkowane) oraz magnolii odmiany milej (**2.3**) (kwiaty prawie białe). Najpiękniejsze cieszyńskie magnolie poznamy wędrując Szlakiem Kwitnącej Magnolii (folder dostępny w kasie Muzeum).

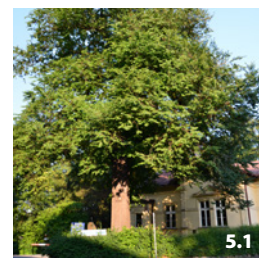
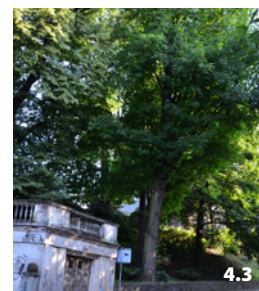
03. Z parku Pokoju ul. Limanowskiego dochodzimy do placu Słowackiego i przyległego placu Wolności. Na skwerach i zieleńcach rosną tu okazałe drzewa, m.in. dęby szypułkowe, z których jeden, rosnący przed neorenesansowym budynkiem przy pl. Wolności 7 (1879 r.; dziś jest to Szkoła Podstawowa nr 4 i Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika), zasłużył na miano Dębu Cesarza (**3.1**), gdyż posadził go sam cesarz Franciszek Józef I podczas wizyty w Cieszynie w 1880 r. Z boku budynku liceum, od strony ul. Stalmacha, rośnie okazały klon srebrzysty (**3.2**) (404 cm), pomnik przyrody. Gatunek ten pochodzi z kontynentu północnoamerykańskiego, a jego ozdobą są żółknące jesienią liście. Na niewielkim skwerze przed budynkiem przy pl. Wolności 3, za Pomnikiem Ofiar hitlerizmu (**3.3**), rosną kolejne pomniki przyrody - grab pospolity (240 cm) i czerwonolistny buk pospolity (291 cm). Na kwietnikach dostrzec można żółto kwitnącą cieszyńniankę wiosenną (w zarzys kwiatu tej rośliny układają się kostki bruku na placu). Ta roślina ma szczególne znaczenie dla Cieszyna i Śląska Cieszyńskiego (więcej o gatunku na trasie **Tropem cieszyńnianki wiosennej**).

04. Dochodzimy do ul. Wyższa Brama i skręcamy w lewo, aby na Górnym Rynku skręcić w prawo w ul. Garncarską. Dominuje tu okazały neobarokowy gmach Sądu Rejonowego (1905 r.), przed którym kolonego dęba szypułkowego (**4.1**) zasadził cesarz Franciszek Józef I, odwiedzając Cieszyn w 1906 r. Z tego miejsca kilka minut spaceru dzieli nas od godnych uwagi drzew. Przejściem obok kamienicy przy ul. Garncarskiej 9 przechodzimy na ul. Bobrecką, przy której pomiędzy budynkami nr 5 i 7 rośnie klon pospolity odmiany Schwedlera o czerwonych wiosną liściach i pomnik przyrody - miłorząb dwukłapowy (240 cm) (**4.2**). Nieopodal, na skrzyżowaniu ul. Bobreckiej i ul. Korfanteego, warto odszukać okazałą koronę dębu szypułkowego rosnącego na prawo od budynku przy ul. Bobreckiej 22 - to największy cieszyński pomnik przyrody o obwodzie pnia 510 cm, rosnący w ogrodzie Przedszkola Nr 8. Wracając w kierunku budynku Sądu Rejonowego mijamy klon pospolity, wrastający w mur oporowy (**4.3**).

05. Powracamy na Górny Rynek i skręcamy w lewo w ul. Wyższa Brama, a następnie w ul. Bielską. Przy wjeździe na teren Szpitala Śląskiego wspaniały wiąz polny (390 cm) (**5.1**), pomnik przyrody, jest niemy świadkiem początków szpitala. Jego budowę (1888-1892), jako Powszechnego Szpitala Ewangelickiego zainicjował ks. dr Teodor Haase (1834-1909), proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Cieszynie. Warto wejść na teren parku otaczającego szpitalne pawilony, gdyż jest to jedno z najcenniejszych cieszyńskich zespołów parkowych. Z kilkudziesięciu gatunków i odmian rosnących tu drzew i krzewów na wyróżnienie zasługują pomniki przyrody: buk pospolity odmiany miedziolistnej (322 cm), dwa dęby burgundz-

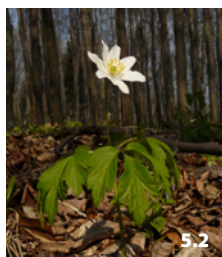

2.

3.

zielone śródmieście

kie (182 cm, 183 cm), gledicja trójcierniowa (166 cm), jarzab mączny (156 cm) i miłorząb dwukłapowy (204 cm). W runie występują rośliny typowe dla lasów grądowych i bukowych, m.in. zawilec gajowy (5.2), miodunka ćma (5.3), złoć żółta oraz gatunki objęte ochroną – czosnek niedźwiedzi, śnieżyczka przebiśnieg i pierwiosnka wyniosła.

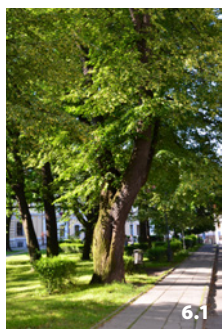

5.2

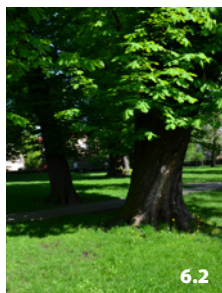
06. Ze Szpitala Śląskiego wracamy na ul. Wyższa Brama, którą przechodzimy docierając do placu Kościelnego (6.1). Dominuje tu wzniesiony w latach 1709–1730 (wieża – 1750 r.) późnobarokowy, ewangelicki kościół Jezusowy. Kościołowi towarzyszy szereg drzew, wśród których są m.in. pomnikowe kasztanowce pospolite (342 cm, 354 cm, 369 cm) oraz lipa szerokolistna (407 cm), a także największy w Cieszynie bożodrzew gruczołkowaty. W ogrodach przy placu możemy podziwiać ozdoby Szlaku Kwitnącej Magnolii – magnolie pośrednie odmiany Aleksandry o kwiatach różowawych (posesja nr 8) lub ciemnobordowych (posesja nr 4). Do kościoła Jezusowego od strony południowo-zachodniej przylega park Kościelny, powstały na terenie pierwszego w Cieszynie cmentarza ewangelickiego (1709–1887). Układ dawnych alejek cmentarnych odzwierciedlają wspaniałe kasztanowce pospolite (6.2), z których 16 to pomniki przyrody (228–392 cm), podobnie jak trzy sosny wejmutki (156 cm, 203 cm, 195 cm), robinia biała (235 cm) oraz klon polny (254 cm) o malowniczo powyginanym pniu i szeroko rozłożonych konarach.

5.3

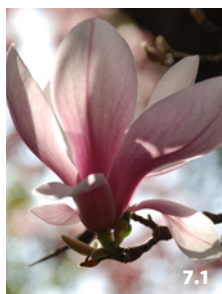

6.1

6.2

07. Z parku kierujemy się w ul. Sienkiewicza, której ozdobą są dwie magnolie pośrednie odmiany Aleksandry (7.1), rosnące w ogrodzie eklektycznej willi pod nr 6. Wzdłuż ulicy rośnie kilka klonów pospolitych odmiany kulistej, posadzonych w półkolistych zieleńcach w obrębie jezdni. Największe z tych drzew to pozostałości dawniej typowych nasadzeń wzdłuż cieszyńskich ulic, o czym świadczą zdjęcia sprzed kilkudziesięciu lat. Na końcu ul. Sienkiewicza możemy podziwiać pomnik przyrody rosnący w rogu posesji Domu Dziecka – okazały buk pospolity odmiany czerwonołistnej (290 cm), o symetrycznie wykształconej koronie i czerwonych przez prawie cały rok liściach. Tuż

7.1

obok rozpoczyna się rezerwat przyrody *Laszek Miejski nad Puńcówką* (patrz trasa **Tropem cieszyńianki wiosennej**). Nie wchodząc na teren rezerwatu kierujemy się w dół aleją Jana Raszki, do ul. 3 Maja. Ulica ta, jak mało która w Cieszynie, ozdobiona jest wartymi podziwiania magnoliami, w większości znajdującymi się na Szlaku Kwitnących Magnolii. Ulicą 3 Maja kierujemy się w stronę widocznego mostu Wolności (7.2).

7.2

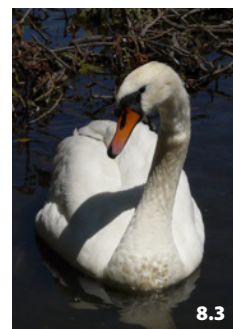
08. Przez most na rzece Olzie wkraczamy do Czeskiego Cieszyna i skręcamy w prawo, wciągając się wzdłuż rzeki aleją Pokoju (Nábřeží Míru) (8.1). Pomiędzy willami (pochodzącymi w większości z końca XIX i początku XX wieku) a brzegiem Olzy rozciąga się spacerowy bulwar, zacieniony licznymi drzewami. Rosną tu głównie jesiony wyniosłe, wśród nich kilka ma godne uwagi rozmiary z pomnikiem przyrody (pamiętny strom) o obwodzie pnia 445 cm, rosnącym pomiędzy ul. Dworzaka (Dvořákova) a ul. Bezručka (Bezručova). W drzewostanie spotkamy także liczne kasztanowce pospolite, ale również stosunkowo młode platany klonolistne z charakterystycznie łuszczącą się łaciato korą, surmie (katalpy) o dużych, sercowatych liściach i utrzymujących się przez całą zimę strąkowych owocach oraz niewielkie wiązki górskie o parasolowatych koronach. Bulwar jest siedliskiem wielu gatunków ptaków, które z powodzeniem nauczyły się żyć w bezpośrednim sąsiedztwie człowieka. Spotykamy tu *krewnych* gołębi miejskich – grzywacza (8.2), typowego mieszkańca lasów, który od ok. 40 lat osiedla się w miastach oraz delikatnej budowy sierpówkę (synogarlicę turecką), od mniej więcej 100 lat kolonizującą europejskie miasta. W pniach drzew owady *wystukuje* pstrokato upierzony dzięcioł duży, a zakamarki kory przeszukują kowaliki i pelzacze ogrodowe. Oba gatunki sprawnie poruszają się po pniach drzew we wszystkich kierunkach, również głową w dół, przy czym kowaliki od góry drzewa do jego podstawy, a pelzacze w odwrotnym kierunku. Najliczniejsze są tu kosy oraz drozdy śpiewaki, natomiast na Olzie regularnie przebywają głównie kaczki krzyżówki, a także łabędzie (8.3) i mewy śmieszki. Na rogu alei Pokoju i ul. Moskiewskiej (Moskevská), w ogrodzie willi z 1899 r., mieszczącej polskie przedszkole, rośnie pomnik przyrody – buk pospolity odmiany czerwonołistnej (327 cm).

8.1

8.2

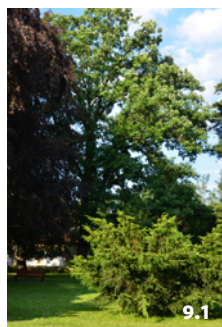
8.3

4.

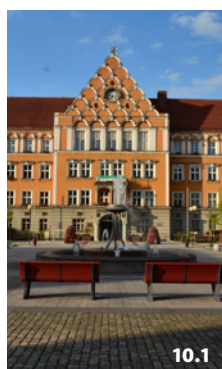
5.

zielone śródmieście

09. Skracamy w ul. Moskiewską, a później w ul. Bożka (Božkova), aby za budynkiem nr 13 podziwiać okazałą koronę kolejnego na trasie spaceru pomnikowego miłorzębu dwuklapowego (333 cm). Wracamy na ul. Moskiewską, aby skręcić w lewo w ul. Smetany (Smetanova). Za pawilonem handlowym i niewielkim targowiskiem rozciąga się skwer (**9.1**) będący fragmentem dawnego przydworskiego ogrodu, którego pozostałością jest zapewne kamienna ławka w południowej części skweru, a przede wszystkim piękne dęby (**9.2**) i sosny wejmutki, a także drzewa objęte ochroną jako pomniki przyrody – dwa czerwonolistne buki pospolite (310 cm, 330 cm) oraz leszczyna turecka (357 cm), spokrewniona z naszą leszczyną pospolitą, ale wyrastająca na okazałe drzewa.

10. Wracamy na ul. Moskiewską, aby dojść do Rynku Czeskiego Cieszyna. Ten dawny plac targowy swoją śródmiejską funkcję zaczął pełnić od 1929 r. jako Rynek Ratuszowy, gdyż zakończono wówczas budowę Ratusza (**10.1**), co było skutkiem podziału w 1920 r. Cieszyna na dwa odrębne miasta. Ulicą Čapka (Čapkova) (**10.2**) dochodzimy do ul. Dworcowej (Nádražní) (**10.3**) i skręcamy w lewo w kierunku neorenesansowego budynku dworca kolejowego (1889 r.), mijając po drodze kilka starych klonów pospolitych odmiany kulistej, o zwartych i gęstych koronach oraz wiązków o koronach płaczących. Przejściem pod dworcem kolejowym wychodzimy na ul. Jabłnkowską (Jablunkovská), a później dalej w kierunku północno-zachodnim do ul. Frydeckiej (Frýdecká).

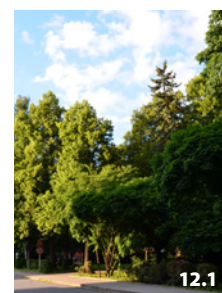

11. Na rogu ul. Frydeckiej i ul. Tyrša (Tyršova), przed budynkiem szkoły podstawowej, znajduje się niewielki park, zwany Skwerem Komeňského (Komenského sady). Dawniej w tym miejscu często koczowali wędrowni Cygania, dlatego była to tzw. Cygórsko Łónka. Park powstał w latach 20. ubiegłego wieku wraz z okolicznymi budynkami. Rośnie tu m.in.

buk pospolity odmiany czerwonolistnej (273 cm), pomnik przyrody; na terenie parku umieszczono kilka głazów narzutowych, granitowych świadków okresu zlodowaceń i *pobytu* na Śląsku Cieszyńskim lądolodu. Na jednym z kamieni umieszczono tablicę z polskim i czeskim napisem: „Głazy narzutowe z okolic Czeskiego Cieszyna stanowią południową granicę zlodowaceń w okresie młodszego czwartorzędu”.

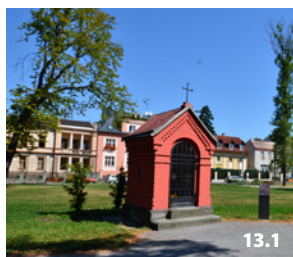
12. Ulicą Tyrša dochodzimy do ul. Kameralnej (Komorní) (**12.1**), a następnie do krzyżującej się z nią ul. Aleša (Alšova). Na rogu obu ulic chodnik mocno zawęża okazały jesion wyniosły (**12.2**) (431 cm), objęty ochroną jako pomnik przyrody. Jedynie wąski pasek chodnika stanowi nawierzchnia asfaltowa, natomiast grunt wokół drzewa pokrywa bruk z układanych na sztorc kamieni rzecznych. Warto przyjrzeć się roślinom, które znalazły między kamieniami wystarczająco dużo miejsca do wzrostu. Zazwyczaj w takich miejscach rosną żółto kwitnące mniszki lekarskie (**12.3**), powszechnie znane jako mleczce, babki zwyczajne o jajowatych, podłużnie unerwionych liściach, kępki drobnej trawy wiechliny rocznej i płożące się łodygi rdestu ptasiego o niepozornych, białych lub różowych kwiatkach. To rośliny ruderalne, rosnące w miejscach mocno przekształconych przez człowieka, odporne na wydeptywanie. Co ciekawe, wszystkie te gatunki (za wyjątkiem wiechliny) to rośliny o właściwościach leczniczych.

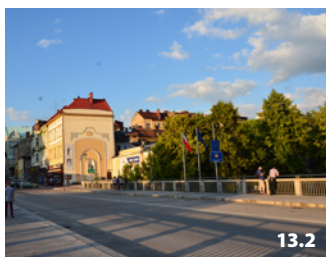
13. Ulicą Kameralną dochodzimy do ul. Karwińskiej (Karvinská) i pod wiaduktem kolejowym wychodzimy na Aleje Masaryka (Masarykovy sady). Aleje otaczają park Masaryka (czyli również Masarykovy sady), nazwany na cześć współtwórcy niepodległej Czechosłowacji i jej pierwszego prezydenta Tomáša Masaryka (1850–1930). Dawniej wiodła tędy droga z cieszyńskiego Zámku do lasu Grabina (les Hrabina), w którym cieszyńscy Piastowie mieli swój zwierzyniec i miejsce polowań. W 1813 r. na polecenie księcia cieszyńskiego Albrechta szeroką aleję obsadzono kasztanowcami, lipami, robiniami białymi (potocznie zwanymi akcjami) i krzewami, wyznaczono ścieżki spacerowe – powstał wąski park, lubiane miejsce spacerów cieszyńskich. W czerwcu 2008 r. wichura zniszczyła sporo parkowych drzew. Park (razem z Górą Zamkową) odbudowano w latach 2009–2010 w ramach projektu *Ogród dwóch brzegów*, realizowanego wspólnie przez Cieszyn i Czeski Cieszyn, współfinansowa-

zielone śródmieście

13.1

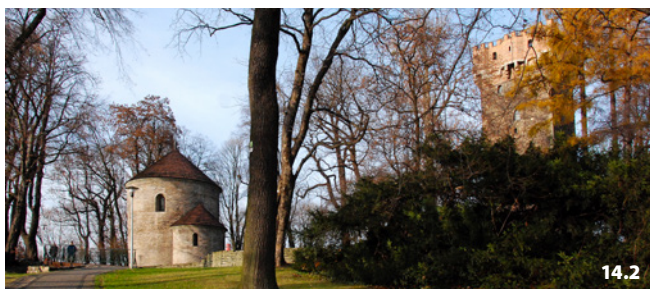
13.2

nego ze środków europejskich. Dziś jest tu plac zabaw, fontanna, pomnik Tomáša Masaryka i pomnik ofiar I wojny światowej, a także barokowa figura św. Jana Nepomucena (z końca XVIII w.) oraz neogotycka kapliczka pw. św. Teresy (1897 r.) (13.1). Przez park kierujemy się w stronę wschodnią i dochodzimy do nabrzeża Olzy, skąd rozciąga się widok na porośnięte drzewami stoki Góry Zamkowej. Jedynie zimą dostrzeżemy poprzez korony drzew zarysy najważniejszych budowli – Pałacu Myśliwskiego, Rotundy i Wieży Piastowskiej. Przez most Przyjaźni przekraczamy Olzę (13.2).

14. Przed nami szczególne miejsce dla Cieszyna - Góra Zamkowa. Na wzniesieniu w widłach Olzy i jej dopływu Bobrówki człowiek zaczął osiedlać się już od V wieku p.n.e. Pod koniec IX w. założono tu gród, który stał się przed 1155 r. kasztelanią, a od 1290 r. siedzibą książąt cieszyńskich. Początkowo był to drewniany gród, ale na przełomie XIV i XV w. powstał wspaniały, murowany gotycki zamek, który znamy jedynie z rycin i wykopalisk archeologicznych. Jednak od połowy XVII w., przede wszystkim w wyniku zniszczeń podczas wojny 30-letniej, zamek podpadł i ostatecznie został rozebrany. W 1837 r. na polecenie Karola Habsburga wysadzono pozostałe fragmenty dawnego zamku, a na jego ruinach wzniesiono w latach 1838–1840 Pałac Myśliwski w stylu klasycystycznym, czyli letnią rezydencję Habsburgów (projektantem był nadworny architekt wiedeńskiego dworu Józef Kornhausel) - dziś jest to siedziba Państwowej Szkoły Muzycznej (od 1947 r.) oraz Zamku Cieszyn (od 2005 r.; instytucja zajmująca się wzornictwem przemysłowym). Przed pałacem, na skwerze otoczonym podjazdem, stoi Cieszyńska Nike, zwana Ślązaczka, czyli pomnik ku czci legionistów śląskich, autorstwa legionisty i rzeźbiarza Jana Raszki (monument zniszczony przez hitlerowców, został zrekonstruowa-

14.1

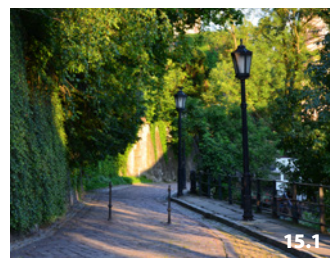
14.2

14.3

ny w 2008 r.) (14.1). Na szczycie wzgórza urządzono park w stylu romantycznym, otaczający pozostałości dawnego zamku: Rotundę, czyli kaplicę zamkową pw. św. Mikołaja i św. Wacława (XI w.), jedną z najstarszych świątyń chrześcijańskich w Polsce, Wieżę Piastowską (XIV w.) oraz odtworzone przyziemie wieży ostatecznej obrony (14.2). Park jest najcenniejszym i najcenniejszym założeniem parkowym Cieszyna, w którym pełno przyrodniczych i dendrologicznych ciekawostek. Wśród drzew na wyróżnienie zasługują pomniki przyrody: dwa kasztanowce pospolite (390 cm, 402 cm), dwa jesiony wyniosłe (415 cm, 463 cm), dwa kasztanowce żółte (228 cm, 168+258 cm) i tulipanowiec amerykański (197 cm). Oprócz okazałych przedstawicieli rodzimych gatunków (m.in. wiąz szypułkowy, grab pospolity, lipa drobnolistna, klon jawor, klon pospolity, cis pospolity) znajdziemy tu przedstawicieli gatunków obcych, np. korkowca japońskiego, brzozę papierową, surmię pośrednią, szupin chiński, magnolię Soulange'a odmiany Aleksandry, magnolię japońską czy wierzbę babilońską odmiany pogiętej. Na dziedzińcu zamku rośnie kolejny pomnikowy miotłorząb dwukłapowy odmiany kolumnowej (225 cm), a także dęby szypułkowe formy stożkowatej. Stok od strony Olzy szczególnie intensywnie porasta bluszcz pospolity, dlatego miejsce to jest chronione jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy *Bluszcz na Górze Zamkowej*. Na terenie parku na Górze Zamkowej często można spotkać wiewiórki (rude lub ciemnobrązowe, prawie czarne), a spośród wielu gatunków ptaków częstym gościem jest dzięcioł duży, a rzadszym - dzięcioł zielonosiwy (bardzo często szukający pożywienia na ziemi, np. mrówek), a także szpaki, kosy, zięby (14.3) i grubodzioby, które solidnymi dziobami przypominają nieco papugi. Regularnie na Górze Zamkowej gniazduje i wychowuje młode jedna z krajowych sów - puszczyk.

15. Opuszczamy Górę Zamkową i ul. Przykopa (15.1) docieramy nad brzeg Młynówki Cieszyńskiej. Ten niewielki ciek swój początek bierze z Olzy, w rejonie parku Pod Wałką (trasy **Tropem cieszynianki wiosennej** oraz **Tam i z powrotem nad Olzą**). Jego koryto fragmentami pełniło funkcję fosy (np. wokół Góry Zamkowej), ale przede wszystkim prowadziło wodę m.in. do książęcego młyna prochowego znajdującego się pod zamkiem oraz do miejskiego młyna, usytuowanego w rejonie obecnej ul. Młyńska Brama (do 1965 r. przy młynie działała mała elektrownia woda - ul. Przykopa 20). Od XVI wieku wzdłuż *przykopy młyńskiej* osiedlali się rzemieślnicy - tkacze, garbarze, sukiennicy, białoskórnicy i kowale, wykorzystujący w swej pracy wodę ciekłu. Idąc wzdłuż Młynówki warto przyjrzeć się roślinom porastającym kamienne brzegi koryta. Niewielkie szczeliny lub wykruszenia kamienia, w których gromadzi się choć odrobina wilgoci i ziemi, są miejscami gdzie mogą rosnąć *namurawe* rośliny, np. drobne paprocie - zanocka murowa i zanocka skalna, oraz ładnie kwitnące cymbalaria (Inica) bluszczycowata

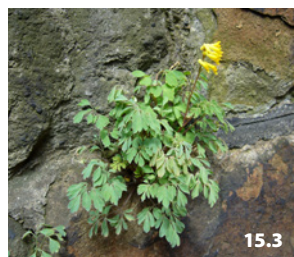

15.1

8.

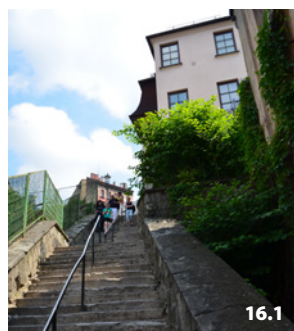
9.

zielone śródmieście

(15.2) i kokorycz żółta (15.3). Dwa ostatnie gatunki zostały sprowadzone niegdyś do Polski jako rośliny ozdobne, uciekły z ogrodów i m.in. na starych murach znalazły odpowiedniki swych naturalnych siedlisk - skał i gór południowej i środkowej Europy.

16. Ulicą Przykopa dochodzimy do ul. Młyńska Brama i kierujemy się schodami (16.1) do ul. Śrutarskiej, a następnie ul. Trzech Braci, przy której obok budynku nr 1 znajduje się jeden z symboli Cieszyna – studnia Trzech Braci (16.2). To przy tym tryskającym źródle mieli się spotkanie w 810 roku bracia Bolko, Leszko i Cieszko, zakładając miasto Cieszyn. Studnia w XIV w. należała do zakonu dominikanów, a do XIX w. wodę czerpał z niej browar mieszczański (mieszczący się dawniej przy ul. Śrutarskiej 39). Żeliwna altanka powstała w 1868 r., a płaskorzeźba Jana Raszki, przedstawiająca spotkanie trzech braci przy źródle, zastąpiła w 1945 r. tablicę z legendą o założeniu Cieszyna w języku niemieckim.

17. Ulicą Trzech Braci dochodzimy do ul. Sejmowej, skręcamy w lewo, a następnie w prawo w ul. Głęboką (17.1), którą po kilkudziesięciu metrach docieramy do Ryneku.

10.

dlugość trasy: ok. 7 km
czas zwiedzania: ok. 2 godz.

Tekst: Aleksander Dorda
Redakcja techniczna: Renata Karpińska
Projekt graficzny i korekta: Hubert Tereszkiwicz
Fotografie: Aleksander Dorda, Renata Karpińska,

Wydawca:
Urząd Miejski, Wydział Kultury i Turystyki
Rynek 1, 43-400 Cieszyn
Tel.: 33 4794 240, promocja@um.cieszyn.pl
www.visitCieszyn.com
EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Cieszyn
robi wrażenie

